

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4813).

Formanden: Denne Sag saavel som de paa Dagsordenen følgende 3 Sager kunne kun med Tingets Samtykke foretages nu, men jeg betragter Samtykket som givet, hvis ingen Indsigelse gøres. (Ophold). Det er da givet.

Under Omtalen af den under Nr. 2 opførte Sag kunne ogsaa de følgende 3 Sager inddrages.

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Pedersen-Nyskov: De foreliggende Lovforslag om Kong Christian den Tiendes Civilliste og om Apanage for Enkedronning Louise tillader jeg mig at anbefale til Vedtagelse af det høje Ting. Civillisten er fastsat til det samme Beløb, som var bestemt til de to foregaaende Konger, og Enkedronningens Apanage er i Forhold til Landets nuværende Størrelse i Overensstemmelse med, hvad der i sin Tid ydedes til Enkedronning Caroline Amalie. Om det tredie Lovforslag angaaende Pension til de Embedsmænd, der have tjent under Civillisten, gælder det samme, ogsaa det er i Overensstemmelse med, hvad vi tidligere have vedtaget. Men idet vi nu staa overfor en ny Lovgivning vedrørende den nye Konge, skal jeg minde om, at Kongen i sin første Tale udtalte, at det vilde være hans Formaal at værne om Landets Frihed og Selvstændighed, og i det Budskab, som han sendte her til Rigsdagen, udtalte han sit Ønske om, at det maatte lykkes ham at vinde sit Folks Kærlighed. Jeg er overbevist om, at vi alle dele disse Ønsker med vor nye Konge. Vi haabe, at trods de Vanskeligheder, som Fremtiden sikkerlig vil bringe, skal det lykkes ved trofast og ihærdigt Samarbejde mellem Konge og Folk at naa til Fremgang og Lykke for vort Land, saa at ogsaa vi i Forening med vor Konge ville bidrage til at styrke og befæste Landets Frihed og Selvstændighed. Med disse faa Ord skal tillade mig at anbefale de forelagte Lovforslag.

K. M. Klausen: Kong Christian den Tiende sendte samme Dag, som hans Tronbestigelse fandt Sted, gennem Konseilspræsidenten Budskab og Hilsen her til Rigsdagen. Kongen betegnede sig med den kendte Række af tomme Titler. Jeg vilde have ønsket, at Kongen havde indskrænket sig til at betegne sig som det, han er, slet

og ret: Konge til Danmark. Samtidig med dette Budskab og denne Hilsen udtalte Kongen, at han nærede den Tillid til vort Folks Repræsentation, at den altid vilde mødes med ham i et alvorligt Arbejde for Fædrelandets Velfærd og Ære. Vi Socialdemokrater kunne fuldt ud tiltræde denne Udtalelse. Vi ville altid være rede til at mødes med Landets forfatningsmæssige Konge i et alvorligt og oprigtigt Arbejde for Fædrelandets Velfærd og Ære. Samtidig hermed ønsker jeg at udtale, at jeg overfor den nye Konge nærer det Haab og den sikre Forvisning, at han altid overfor Rigsdagen vil stille sig lige saa forfatningsmæssig korrekt som hans afdøde Fader.

Hvad de tre forelagte Lovforslag angaar, vil jeg sige, at det forekommer mig, at Tidspunktet i Øjeblikket ikke er heldigt valgt til deres Behandling. Saa længe den afdøde Konge endnu ligger Lig her i Byen, synes jeg, vi ikke skulle behandle de tre Lovforslag, som her foreligge. Jeg skal derfor ikke udtale mig om dem. Jeg venter, at de ville blive henviste til Finansudvalget. Der vil da ved Sagens anden Behandling blive Lejlighed til at fremsætte vore Ønsker og Tanker om disse tre Forslag.

Zahle: Da Kong Frederik den Ottende tiltraadte, var der Grund til at tage disse Spørgsmaal om Apanager, og hvad dertil knytter sig, op til en principiel Overvejelse, eftersom det var andre historiske Forudsætninger, der havde ligget til Grund, da disse Spørgsmaal sidst vare blevne afgjorte. Denne Gang er det — det maa vi med Sorg sige — kun 6 Aar siden, vi sidst beskæftigede os med disse Spørgsmaal. De Afgørelser, som da bleve truffene, høre altsaa paa en Maade Nutiden til. Jeg vil derfor antage, at man ikke ved denne Lejlighed kommer ind paa store principielle Overvejelser. Angaaende Enkeltheder forhandler man bedre i et Udvalg end i Tinget, og der er ogsaa andet, som opfordrer til nu at henvise denne Sag til en Udvalgsbehandling. Jeg skal derfor ikke udtale mig om selve Sagen, men udsætte mine Bemærkninger til Sagens anden Behandling.

Ellinger: Rigsdagen er jo i den sørgelige Nødvendighed atter at skulle behandle de Lovforslag, der her ere forelagte, men jeg antager, at det korte Spand af Tid, der er hængaaet, siden vi forrige Gang behandlede Apanageloven, ikke influer paa den Stilling, som Rigsdagen